

Spørgsmaal. Jeg under særdeles godt Beboerne en Havn ved Thyborøn, ligesom Forslagsstillerne til det private Forslag gør det, men jeg er ikke ganske klar over, om Thyborøn har større Krav paa en Havn, end man har andre Steder.

Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) har udtalt, at man kunde gennemføre Sagen ad flere Veje. Det kan naturligvis ske, hvis man er enig derom; men det ærede Medlem udtalte, at Uenighed ogsaa kunde føre til Maalet, og han beviste endog ret logisk, hvorledes dette kunde lade sig gøre. Hvis det er rigtigt, at Uenighed kan føre til det ønskede Maal, er Udsigterne i Grunden ganske gode efter de Udtalelser, der er faldet under disse Forhandlinger. Jeg har dog Lyst til at konstatere Enighed om een Ting, maaske endda den væsentligste, nemlig om, at der nu for Alvor bør gøres noget ved Sagen. Nu skal Fiskerne ikke oftere skuffes, nu skal de have den Støtte, de har haabet paa i saa mange Aar. Herom har alle Talere uden Undtagelse — saadan har jeg da forstaaet dem — været enige, og det er for saa vidt overordentlig glædeligt. Naar dette er Tilfældet, har jeg ogsaa Haab om, at det maa lykkes at naa til Enighed om Sagen, og jeg vilde sætte overordentlig megen Pris paa, om det kunde lykkes, som det ogsaa er antydnet af andre Talere, at faa disse to Lovforslag sammenarbejdet, saaledes at der kunde komme noget virkelig godt ud deraf. Fiskerne kan jo ikke love af gode Ord alene, de faar og har faaet af samtlige Talere det, man kalder „Hæderlig Omtale“, og det er naturligvis overordentlig pænt, men i Virkeligheden ikke nok. Nu er denne Sag rejst gennem to Lovforslag, og der er talt saa meget om den her i Tinget, at jeg tror, det vilde blive en meget stor Skuffelse for Fiskerbefolkningen, om der nu ikke kom noget ud af den. Jeg synes i Grunden ikke godt, man kan lade den gode Villie, som ligger bag begge Lovforslag, faa Udtryk deri, at der intet bliver gjort. Jeg vil da slutte med at udtale de bedste Ønsker for denne Sags Gennemførelse, og at det maa vise sig i Gerning, at det, det kommer an paa for de forskellige Forslagsstillere, er at komme Fiskerbefolkningen til Hjælp, saaledes at den faar sine Krav og Ønsker, som er fuldt berettigede, opfyldt snarest muligt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det forekommer mig, at jeg under denne Sags Behandling ikke har faaet noget rigtigt Svar paa det

Spørgsmaal, jeg stillede forleden: Hvad er Meningen med det private Lovforslag? Det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg) var ganske vist i Dag inde paa nogle Forsikringer om, at Meningen var god, at Meningen ikke var at gøre Fortræd. Men naar jeg sammenholder disse Forsikringer med de Ønsker, som af forskellige af Forslagsstillerne til Stadighed er fremholdte, om, at de to Lovforslag skulde sammenarbejdes, kan jeg stadig ikke forstaa andet, end at Forelæggelsen af det private Lovforslag vil komme til at virke stærkt hemmende paa Regeringsforslaget. Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) fordrejede mit Spørgsmaal derhen, om det var Meningen at konstatere, at Regeringen gik imod denne Sag, og saa sagde han, at derpaa kunde Regeringen selv svare, det var Regeringen jo selv Herre over. Men det, jeg spurgte om, var, hvorvidt det var Meningen at lægge sig i Vejen for Regeringsforslaget, og om det var Meningen at bibringe danske Fiskere den Opfattelse, at Regeringen ikke vil støtte dem i Oparbejdelsen af deres Erhverv, fordi man ikke kunde acceptere dette private Lovforslag, men for Tiden maatte forlange det henvist til yderligere Undersøgelser. Efter de faldne Udtalelser forekommer det mig ikke længer muligt at tage fejl af Meningen. Jeg tager neppe fejl, naar jeg forudser, at der efter denne Forhandling vil komme en Agitation mod det Parti, jeg slutter mig til, paa det ganske fejlagtige for ikke at sige falske Grundlag, at Ministeriet har nægtet at støtte Vestkystfiskeriet. Man har baade tidligere og under Forhandlingen her i Salen stillet mig i Udsigt, at der var Palmer for mig at plukke ved at gaa med til det private Lovforslag. Man maa vistnok have tænkt sig, at der nu var kommet en ny og uerfaren Minister, som vilde have Mod til bogstavelig talt at gaa i Vandet paa denne Sag, denne Sag, som tidligere Ministerier nok saa tørt har ladet ligge. Man har imidlertid taget fejl af mig, hvis man har troet, at det var personlig Berømmelse, jeg stræbte efter. Som det blev sagt af en af de ærede Forslagsstillere — jeg er ganske enig deri —, var det alt for meget, hvad det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) udtalte: at det var en historisk Dag, da Lovforslaget om en Havn ved Thyborøn blev fremsat i det danske Folketing. Jeg mener ubetinget, at Berømmelsen tilfalder de private Forslagsstillere, jeg tror, de vil tilhøre Historien. Det Kraftspring, som disse ærede Medlemmer